

З ІНІЦІАТИВИ РЕДАКЦІЇ

«Кобзар» у моїй родині»

До нього ми часто йдемо за порадою, за наукою як ще незрілі, ще невивчені діти звертаються до батька, до Пророка, який бачить те, чого інші недобачають. У його творах віднаходимо ключ до розуміння самих себе в історії. А його «Кобзар» – як національний бестселер – для багатьох поколінь українців став подібним до Святого Письма. Багато діточок вчилися по ньому читати, легко запам'ятовуючи чудову поезію, з охотою її декламували. І, мабуть, для багатьох із нас саме такою була ота перша зустріч з Тарасом, сидячи на батькових чи материних колінах, разом читаючи «Реве та стогне Дніпр широкий...» Як ось бачите це на теперішніх світлинах наших земляків, котрі таким чином долучилися до акції відділу культури та Товариства «Просвіта» з нагоди 180-річчя першого видання «Кобзаря».

У минулі роки, зокрема на 200-ліття Т. Шевченка, досить видовищними були виставки його «Кобзарів». До речі, є й окремий музей цієї святої для українців книги. А представники Національного реєстру рекордів України зареєстрували найбільшу одночасну демонстрацію книг Тараса Шевченка у Бершадській ЗОШ № 1 на Вінниччині, де було презентовано 801 «Кобзар». Спочатку планували зібрати книги, що їх мають у своїх бібліотеках учителі та учні. Коли про виставку дізнались у райцентрі та селах, багато ви-

явили бажання показати свій «Кобзар». Приїхали навіть сусіди з Кіровоградщини. Найдавнішим на виставці стало видання 1949 року, найменшою за розміром була книга 5x4 см вагою 125 грамів, а найважчою 1325 грамів розміром 34x28 см.

Цьогорічні карантинні заходи не дозволяють влаштувати велелюдні виставки. Тому дуже вдалою є ідея Людмили Ціхоцької, яка зараз проводить мистецько-пізнавальний проєкт «Кобзар» у моїй родині» під гаслом «Одягни вишиванку, візьми в руки «Кобзар», розкажи світові про величншого народу, української нації» (див. світлини).

Зі свого боку редакція газети «Воля народу» має намір продовжити цей проєкт, але вже за іншими умовами. Отож, просимо надсилати до нас не лише світлини зі своїми «Кобзарями», а й спогади, як ви вперше озйомилися з цією книгою,

які цікаві чи визначальні події у вашому житті чи житті вашої родини з нею пов'язуєте, тощо.

Кращі розповіді будуть надруковані в газеті, а її автори отримають від нас оригінальний подарунок – раритетне перевидання поетичної антології «На вічну пам'ять Тарасови Шевченкові», яку зібрав і видав наш земляк із Соколівки Володимир Супранівський. Цьогоріч виповнюється 110 років, як у Золочеві була видрукована накладом у 5 тисяч примірників ця перша в Україні поетична антологія, присвячена Т. Шевченку. До слова, чистий дохід від продажу книги призначався на будівництво пам'ятника Т. Шевченку в Києві.

Закликаємо небайдужих

українців взяти участь у цьому проєкті. Пам'ятаймо, що «Кобзар», який завжди був і залишається найголовнішим серед усіх творів української класичної літератури, становить душу українства. Як не дивно, саме цю істину частина нинішніх громадян держави Україна недооцінює. Їм підіграють очільники теперішньої влади, які вже відкрито впроваджують курс на «руський мір». Дивіться, що твориться в неукраїнській телевізії в Україні, як зневажають в ефірах мову «Кобзаря» на промосковських олігархічних каналах. Гірко і боляче бачити, як злорадіють і кривляться блазні, лакеї чужої країни окупанта під час антиукраїнських оргій типу «победобесія».

То ж і нині «Кобзар» – як вершина великого Українського Духу і поетичної краси Рідного Слова – є нашою зброєю. Тому читаймо Шевченка, ідімо до нього за порадою, за наукою, щоб нарешті зрозуміти: «що ми? Чий сини? яких батьків? Ким? за що закуті?»

Микола ІВАНЦІВ,
головний редактор
буської районної газети
«Воля народу».

У ВИРІ ТВОРЧОГО ЖИТТЯ

Напередодні Великодніх свят бродівська районна газета «Голос відродження» спільно з Соціальним рухом «Духовна Україна» та його лідером Юрієм Путасом провели благодійну акцію і відвідали з подарунками мешканців Бродівщини, які опинилися у складних життєвих обставинах.

Прояв уваги до таких людей – показник свідомої моралі суспільства. «У житті кожного українця Великдень – особливо шановане та величне свято. На жаль, є багато людей, які через брак коштів не можуть сповна відчувати його радість. Ми не повинні забувати про тих, хто потребує особливої турботи

та підтримки з нашого боку. Адже, Великдень – світле Воскресіння Христове, символізує любов до ближнього та милосердя, а ці вічні цінності повинні відчувати передусім ті, кому сьогодні нелегко, – зазначає Юрій Путас. – Щиро сподіваюся, що наші дарунки створять святкову атмосферу, наповнять їх серця теплом і позитивними емоціями у такий непростий для всіх нас час».

У розданих пакунках – борошно, цукор, олія, масло, інші продукти, а також такі необхідні сьогодні маски.

Надія ЗАБОКРИЦЬКА,
головний редактор газети
«Голос відродження»,
м. Броди.

